

Torstai - perjantai

Matkamme alkoi sovitusti bussimatalla Mönninkadulta torstaina 7.5. klo 20:50, kohti Helsinkiä. Ilmoittautuneita matkalle lähtijöitä oli kaikkiaan 49 henkilöä. Suurin osa matkaryhmäläisistä (36) nousi siis kyytiin Mönninkadulta nykyisen uuden Lieksan sosiaali- ja terveystieteiden keskuksen edestä, Tiensuun pysäkiltä poimimme kyytiin kolme henkilöä, Majalammin pysäkiltä kaksi henkilöä, Kirkkokadun Joensuun pysäkiltä kolme henkilöä ja Reijolan ST:n asemalta kaksi henkilöä. Kolme matkalle lähtijää oli jo ennakkoon ilmoittanut tulewansa matkalle mukaan Helsingin lentoasemalta. Matkanjohtajamme Reijo Kilponen toivotti kaikki tervetulleiksi matkalle kohti Helsingin lentokenttää ja sieltä sitten Finnairin siivillä lentäen Italian Milanon Malpensan lentoaseman kautta bussimatkalle kohti Gardajärveä.

Pidimme bussimatalla kohti Helsinki-Vantaa lentoasemaa yhden pidemmän (n. 45 min) tauon Joroisen Jari-Pekassa puolen yön maissa. Saavuimme Helsinki-Vantaan lentoasemalle todella ajoissa aamuneljän jälkeen. Odottelimme siellä hieman aikaa ikiomaa matkaopas-

tamme: Tuulikkia.

Tuulikki saapuikin sitten ottaen ryhmämme topakasti hallintaan ja selvitti meille lähtötarkastus sekä turvatarkastus seremoniat. Ajattelin, että kylläpä olemmekin saaneet hyvän ja topakan oppaan matkallemme. Chek-in tarkastukset ja turvatarkastukset sujuivat hyvin ja enimmiltä kommelluksilta tietääkseni vältyttiin. Matka Finnairin siivin Italiaan kohti Milanoa alkoi.

Tuulikki

Lentosää oli tasainen, Milanon kentälle laskeuduimme jotakuinkin aikataulun mukaisesti. Koska Italiassa ja Suomessa on eri aikavyöhykkeet lentomme kesti "ajallisesti" yhden tunnin vähemmän kuin todellisuudessa.

Lähtö- ja saapumisaika lennollemme AY 1751 oli Helsinki

07:30 - Milano 09:35. ajat ovat paikallista aikaa. Milanossa kello on siis tunnin vähemmän Suomen aikaan nähden. Sää Milanossa oli puolipilvinen ja lämpöinen. Tulliselvityksen jälkeen, matkatavaroiden saavuttua ja pakattuamme ne bussiin pääsimme aloittamaan matkamme kohti Garda järveä.

Kuljettajamme Andrei alkoi taitavalla bussinkäsittely taidolaan johdattaa meitä kohti majapaikkaamme. Menomatalla pidimme yhden tauon Autogrillillä, joita on rakennettu teiden varsille palvelemaan tiellä liikkujiä, koimme suomalaisesta tavastamme poikkeavaa palvelua. Oppaamme Tuulikki olikin valistanut meitä jo bussissa asiasta.

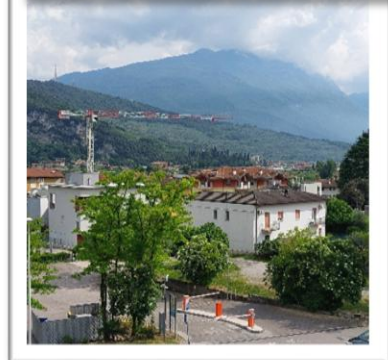
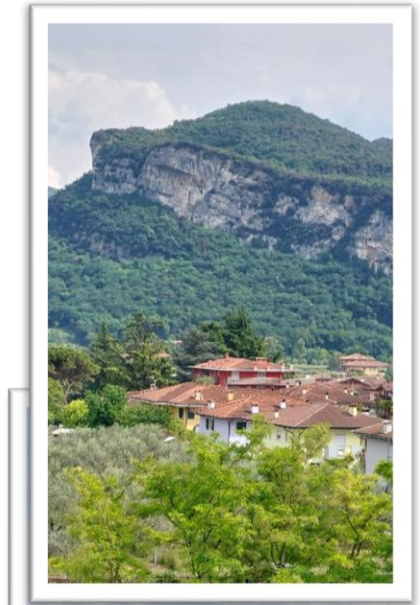
Kun asioit autogrillillä: kahvit ja mahdolliset kahvileivät tulee ensin maksaa eri tiskillä. Sitä maksukuittia vastaan saat kahvin toiselta ns. "kahvinvalmistustiskillä" ja se valmistetaan erikseen jokaiselle kuitissa olevan merkin mukaan, esim. suomalaista kahvia vastaava kahvi on Café America (Americano).

Sinällään autogrillit ovat kuin pienoistavarataloja, joista löytyy, jos jonkinlaista syötävää ja juotavaa ja tavaraa. Pidimme siellä siis pidemmän tauon mm. siksikin, että Tuulikin tietoon oli tullut, että edessäpäin oli sattunut liikenneonnettomuus ja että matkan tekemme veisi suunniteltua enemmän aikaa, koska teillä tulisi olemaan ruuhkaa ja matkantekomme olisi suunniteltua hitaampaa.

Matkamme jatkui kohti majapaikkaamme kaikkien saatua virkistäytyttyä ja saimmekin sitten jo ihastella meidän maisemista poikkeavia maisemia ja sukelsimme lukemattomien tunnelien läpi kohti Riva Del Gardaa. Oppaamme selostukset, joissa hän kertoi paikallishistoriasta, tunneleiden rakentamisesta sekä mm. Garda järven rannoille levittäytyneistä kylistä ja kaupungeista olivat mielenkiintoista kuultavaa. Bussimatkamme meni hyvin rattoisasti ja saavuimme Riva Del Gardan hotelli Campagnolaan n. neljä ja puoli tuntia kestäneen matkan jälkeen, kellon ollessa noin neljä iltapäivällä. Matkaa lentokentältä hotellille oli n.220 km. Ennakkotiedosta poiketen pääsimmekin kaikki suoraan majoittumaan ja tutustumaan hotellimajoitukseen ja lähiympäristöön. Hotellihuoneet vaikuttivat ensinäkemältä hyvin siisteiltä ja viihtyisiltä. Lähiympäristöstä ihan pienen kävelymatkan päässä löytyisi Spar, Lidl sekä kiinalainen sekatarvakauppa. Näkymät parvekkeeltamme olivat mahtavat ja ihastuimme välittömästi silmillemme avautuviin maisemiin. Myöhemmin huomasimme, että jopa Garda-järvi näkyi parvekkeeltamme, kun osasi vain katsoa kauas oikeaan kulmaan.

Huoneessamme oli siis parveke, suihku, wc, ilmalämpöpumppu, jääkaappi sekä rahojen, passin ym. arvotavaroiden talletusta varten tallelokero ja ihanat silmiä hivelevät näkymät. Myöhemmin majoituksemme aikana huomasimme myös, että siisteydestä siellä kyllä pidettiin hyvää huolta. Saimme puolisoni kanssa todeta, että joka päivä oli huoneemme siistitty ja roskat poistettu, pyyhkeet vaihdettu sekä petaamaamme sänky laitettu ja korjailtu uuteen parempaan uskoon, olimmekin hyvin tyytyväisiä saamaamme palveluun. Majoittumisen jälkeen saimme kaikki omalla tahollamme levähtää, tai käydä pienellä kävelyllä tutustuen mm. paikallisiin liikkeisiin.

Illallista pääsimme nauttimaan klo 19.00 jälkeen. Ruokailut olivat kaikki samassa tilassa niin aamiaiset kuin illallisetkin, jo ensimmäisenä iltana saimme tottua siihen, että ruokailun organisointi oli järjestetty hyvin omintakeisella tavalla ja ns. ”huutoäänestysten” jälkeen käsittääkseni jokainen kuitenkin sai tilaamansa aterian eteensä. Saimme nauttia joka ilta alkupalaksi porkkana-, kaaliraastetta/tomaattia, jonka kukin sitten maustoi pöydässä olevilla mausteilla, johon kuuluivat mm. parmesaani, punaviinibalsami, pippuri, suola. Yleensä alkupalan aikaan tarjoilijat sitten jakoivat Menuun ja kukin valitsi ao. päivän ruokalialta itselleen sopivan alkuruuan ja pääruuan. Oppaamme oli sen verran vihmerä, että oli suomentanut ao. päivän ruokalistan jo ennakkoon, ja se kyllä osoittautuikin todella tarpeelliseksi. Italian kielellä kirjoitettu ruokalista ei varmaan aukea suoraan suomennettunakaan ihan helposti.

Alkuruuaksi oli yleensä tarjolla vihanneskeittoa eri tavoin höystettynä, spagettia, risottoa tai jotakin vastaava alkuruuaksi sopivaa eri tavoin höystettynä. Pääruokana oli lihaa, kalaa, kalkkunaa, kanaa tai muuta vastaavaa. Jokaiseen pääruoka-annokseen yleensä kuuluivat uunissa paistetut perunat paitsi maanantain illalliseen, joka oli pizzaa. Pääruuan jälkeen tarjoiitiin vielä jälkiruoka, joka oli kunakin päivänä yllätyksellinen, nautimme mm. pannakotasta, jäätelöstä, paikallisesta omenastruudelista, hedelmäsalaatista jne. Aterialla oli vapaasti nautittavana patonkia, sämpylöitä sekä valko- että punaviiniä (Merlot) ja vettä.

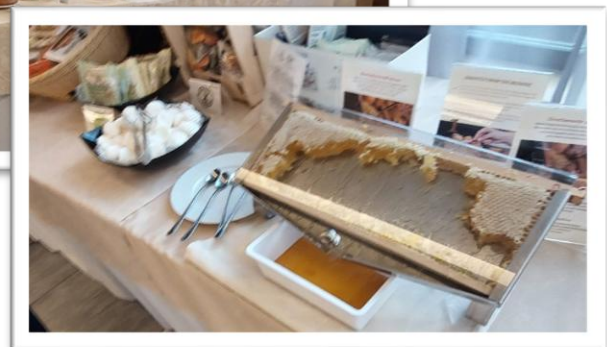

Illallisen jälkeen pääsimmekin sitten nukkumaan pitkän tulomatkan aiheuttamia rasituksia pois ja valmistautumaan seuraavaan päivään.

Lauantai 9.5.

Meille kaikille matkalaisille matkan hintaan kuului yhteinen Garda järven risteily, joka toteutui heti ensimmäisenä varsinaisena lomapäivänä lauantaina.

Aamiaiseksi meille oli järjestetty hieman italialaisesta tavasta poiketen kullekin päivälle runsaanlainen noutopöytä tarjoilu. Oppaan mukaan aamiaistarjoilut ovat Italiassa yleensä melko niukahkoja. Aamiainen tarjottiin joko klo 7.00 tai parina aamuna järjestettyjen lisämaksullisten retkien aikataulujen vuoksi jo klo 6.30 alkaen. Lauantaina menimme aamiaistarjoiluun seitsemän jälkeen. Tarjolla oli munakasta, kinkkua, juustoa, makkaraa, jogurttia, hedelmiä, kahvia, teetä, mehua, kahvileipää jne. Mielestäni se oli melko runsas ja jokaiselle varmaan löytyi jotakin mieluista, erikoisuutena voisi mainita, että hunaja oli laitettu tarjolle kokonaisuudesta hunajakennosta.

RISTEILY GARDAJÄRVELLÄ

Lomapäivän aikana tutustuimme Garda järveen ja sen ympäristöön. Lähdimme klo 08:30 matkanjohtajamme ja oppaamme kanssa hotellilta bussilla Riva del Gardan satamaan. Sieltä astuimme laivaan ja matkalle lumoavalle Garda järvelle. Sää suosi meitä, ilma oli tosi kaunis ja aurinko paistoi melkein pilvettömältä taivaalta. Järvellä ihailimme kauniita satamakaupunkeja mm. Limone sul Gardaa sekä liitovarjoilijoita, purjeveneitä ja surffa-reita. Päämääränämme oli risteillä Garda järven itäreunalla olevaan pieneen kaupunkiin Malcensiseen, jonne saavuimme klo 11.00 jälkeen.

Siellä sitten oppaamme kertoili paikan historiasta ja nähtävyyksistä, samalla teimme pienen kävelykierroksen, tutustuen muutamaaan kaupungin historialliseen kohteeseen.

Kuva esittää **Castello Scaligero di Malcesinea**, joka tunnetaan myös nimellä Scaliger-linna.

Wikipediasta vilkaistuni Malceniasta todetaan että *”suurin osa Malcesinen virallisista asukkaista on paikallisia, joita kutsutaan italiaksi nimellä malcesinesi. ja jopa 70 % sen vanhan kaupungin rakennuksista on peräisin ajalta ennen vuotta 1939, mikä on yksi kriteeri sen kuulumiselle Italian kauneimpien kylien (I Borghi più belli d'Italia) joukkoon”*. Asukkaita siellä on vajaat 4000. Itse voin todeta, että kaunis ja tutustumisen arvoinen paikka varmasti onkin.

Opaskävelyn jälkeen osa meistä lähti kierrokselle omin neuvoin ja osa jatkoi sitten oppaan mukana paikallisia nähtävyyksiä katselemaan. Itse allekirjoittanut suuntasi ao. päivänä paikallisille markkinoille ja nautti välillä satamassa kahvista, kahvileivästä, jäätelöstä ja ihanista maisemista tuttava pariskunnan seurassa. Iltapäivällä palasimme suunnitelman mukaan toisella järviristeilijä aluksella ja satamassa odottavalla bussilla takaisin hotelliimme. Retken kesto oli noin 7 tuntia. Illallista pääsimme nauttimaan hotellilla sovitusti klo 19:00. Illallisen jälkeen uni taas maistui, seuraavalle tutustumiskohteelle lähtisimme heti aamiaisen jälkeen.

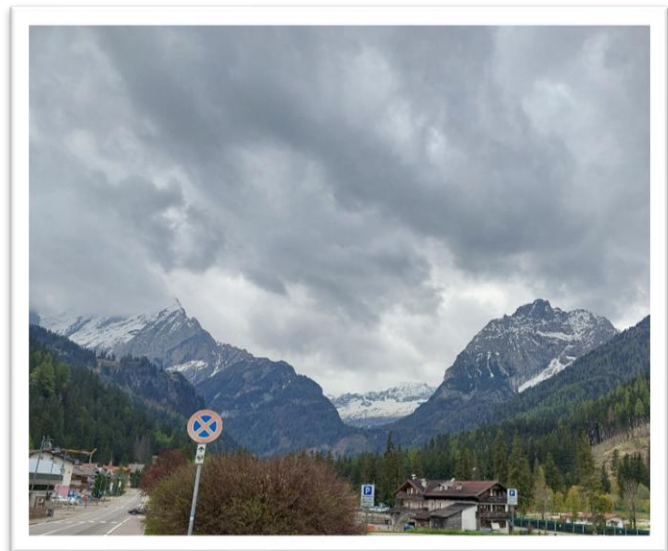
Sunnuntai 10.5. DOLOMIITIT

Osa meistä oli ilmoittautunut lisämaksulliselle tutustumismatkalle Dolomiiteille. Tarkkaa määrää retkelle lähtijöistä ei muistissani ole, mutta käsittääkseni meitä oli noin 30 retkelle osallistujaa.

Dolomiitit ovat muista Alpeista poikkeava vuorimuodostelma Pohjois-Italiassa, niiden syntyhistoria ulottuu satoja miljoonia vuosia taaksepäin. Geologeille ja muilla tutkijoille ne ovat arvokkaita tutkimuskohteita, sillä niistä löytyy valtavasti erilaisia fossiileja ja mineraaleja. Syötyämme aamiaisen, nousimme bussiin, jota kuljetti paikallisen bussifirman kuski Vladim. Suuntasimme matkamme kohti Dolomiitteja noin 8.40. Matkalla kohteeseemme kiertelimme bussilla useiden kylien kautta ja välillä moottoriteitä hyväksi käyttäen. Matkalla näimme viiniviljelyksiä, järviä, jokia ja vuoristomaisemia. Jylhät muodot alkoivat pikkuhiljaa avautua silmiemme ihailtavaksi todellakin kuin taideteokset.

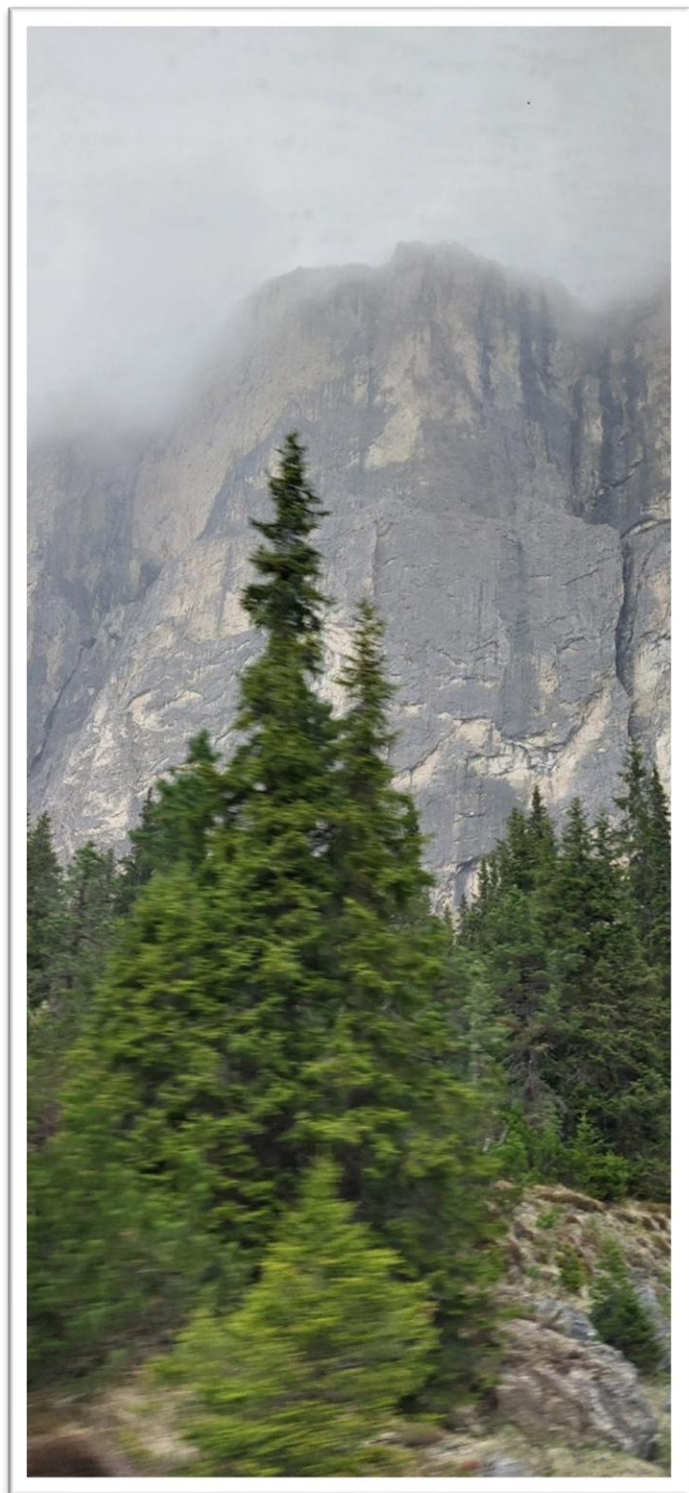
Menomatalla pysähdyimme ensimmäiselle pienelle tauolle puolen päivän maissa **Hotel Albergo Pontessa**. Sieltä saimme kahvia ja teetä ja pientä purtavaa sekä samalla pidimme tuiki tarpeellisen vessatauon. Koska oli sunnuntai avoimia palvelupaikkoja ei hyvin paljon ollut tarjolla. Oppaamme kuitenkin oli saanut ao. paikan meille järjestettyä.

Matkalla oppaamme kertoili myös paikallisista elinkeinoista mm. sahatöiden tärkeydestä, turismista sekä olympialaisista, jotka tänä keväänä 2026, järjestettiin näissä samoissa maisemissa. Näimme matkanvarrella mm. mäkihyppyä paikan, jossa kilpailtiin mäkihypyn olympiamestaruuksista.

Toisen tauon pidimme Canazeissa, Val di Fassin laaksossa, jossa osa meistä kävi pizzalla paikallisessa pizzeriassa. Allekirjoittanut testasi puolisonsa kanssa pankkiautomaatin toimintaa ja sai haluamansa rahat nostettua menettämättä korttia. Ehdimme myös käväistä paikan ehkä ainoassa avoinna olevassa kahvila ravintolassa juomassa kahvia ja teetä.

Voisin sanoa, ettei Dolomiiteilla matkaaminen varmaankaan ole korkean paikan kammoiselle hyvin miellyttävää, sen verran taidokasta ajamista bussikusilta kyllä vaaditaan, ettei siihen kaikista varmaankaan ole. Todella jyrkät käännökset tuntuivat kyllä huikeilta ja niitä oli vielä useita. Harmittavasti sää ei ollut aurinkoinen vaan hieman sateinen. Maisemia kyllä sai siitä huolimatta ihailla ja vuoristojen jylhyys tuli esille ja oli sykähdyttävää nähtävää. Dolomiittien korkein huippu: Marmolada kohoaa 3343 metrin korkeuteen. Matkamme ei kuitenkaan johtanut sinne vaan kiersimme vuorille bussilla Val Gardena vuoristosolan kautta. Muistiinpanojeni mukaan kävimme 2240 metrin korkeudessa. Korkeimmalla kohdalla käytyämme laskeuduimme sieltä takaisin alaspäin ja aloitimme paluun kohti majoituspaikkaamme. Tulomatalla kuulumme myös oppaalta kertomuksen jäämies ötsistä. Olimme takaisin hotellilla sopivasti, niin että ehdimme hieman levähtää ja piipahtaa ostoksilla läheisellä marketilla ennen illallista.

Maanantai 11.5. VENETSIA

Nautimme aamiaisen ajoissa joutuaksemme klo 7.30 lisämaksulliselle kokopäiväretkelle Venetsiaan. Kuuluimme ensimmäiseen ryhmään. Ryhmäjako oli tehty koska Venetsiassa rajoitetaan vierailevien ryhmien kokoa. Meidän ryhmäämme kuului 15 henkilö +opas. Bussikuskimme Enzo ajelutti meitä kohti Veronaa ja sieltä edelleen lähelle Venetsiaa. Pidimme matkatessamme välillä jo käytännöiltään tutuksi tulleessa autogrillissä pienen taukohetken. Meille oli varattu vuokrattu laiva lähteväksi mantereelta klo 10.30. Parkkipaikka, jolle bussi meidät jätti odottamaan laivaa oli käsittämättömän kalliilta kuulostava, eli sinne ei parkkeeraus vaan pelkästään jo ajo ja matkustajien jättäminen maksoi jopa yli 300 euroa.

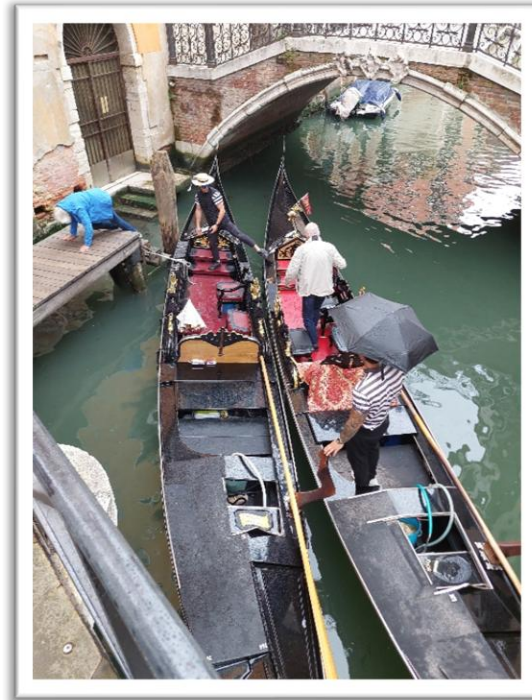
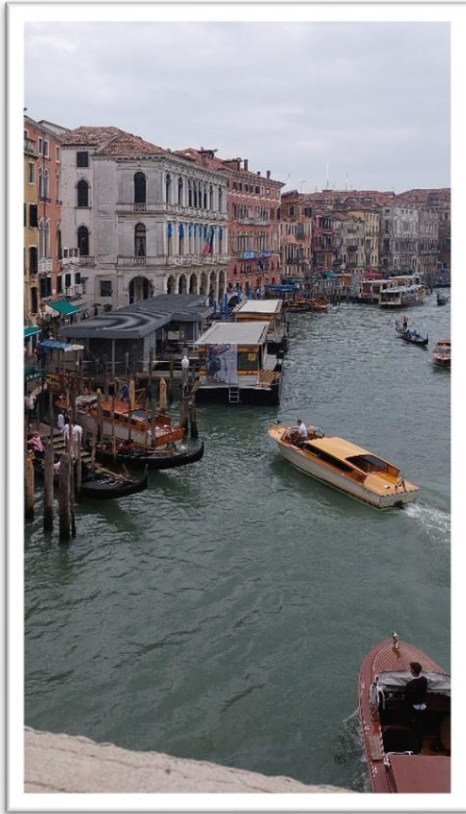
Matkasimme laivalla matkakohteeseemme kuluisalle Piazza San Marcon eli Pyhän Markuksen torille. Koska Italiassa mm. Venetsian oppaiden tulee olla koulutettuja tietyllä tavalla, eikä omalla Tuulikki oppaillamme ollut ko. asianmukaista koulutusta hän ei voinut meitä opastaa, niin seuraamme liittyi paikallinen suomen kieltä puhuva opas. Hänen johdolla kiersimme pienen kävelylenkin, jonka aikana hän kertoi eteemme tulleista tärkeimmistä nähtävyyksistä. Torin laidalla saimme ihailia Pyhän Markuksen kirkkoa, Campanile eli kellotornia sekä suurherttuan eli dogen palatsia. Palatsin vieressä sijaitsee kuuluisa "Huokausten silta", jonka alitse häämatkalaiset usein kuljetetaan gondoleilla. Kaikki liikenne tapahtuu Venetsiassa vesitse, eikä autoja ole koko alueella.

Pyhän Markuksen
kellotorni

Kävelylenkin aikana saimme myös paljon tietoa Venetsian syntyhistoriasta, joka on rakennettu 118 saarelle, jotka sijaitsevat lähellä toisiaan keskellä Venetsian laguunia ja joita yhdistää toisiinsa 354 siltaa. Laguunin erottaa avomerestä pitkien ja kapeiden saarten jono, jonka saarista suurin on Lido.

Oppaamme kertoi myös syntyhistorian ja kulttuurin lisäksi mm. kuuluisista gondolieereista, jotka varmasti ovat kaikelle kansalle tuttuja veneenkuljettajia. Hänen mukaansa hintataso 40 minuutin gondoleerijalulle maksaa 90 eurosta ylöspäin, riippuen siitä minkälaisen gondolieerin valitsee. Gondoliin voidaan ottaa kerralla viisi henkilöä matkustajaksi

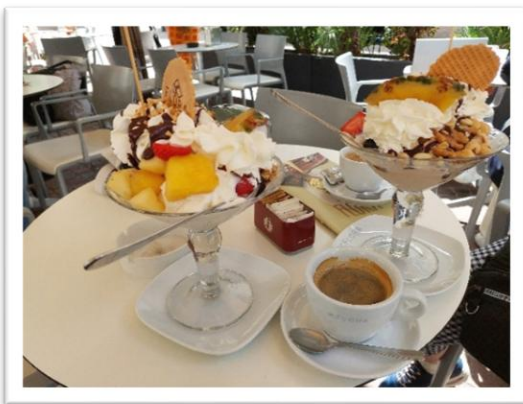

Opaskierroksen jälkeen pääsimme itse kukin itsenäisesti tutustumaan matkakohteeseemme. Huomasimme melko pian, ettei kartoista paljon olisi apuja. Kaikki solat ja kapeikot johtivat entistä kapeimpiin soliin ja päätyivät umpikujiiin, joissa todellakin voisi eksyä. Päätimme suunnata tapaamiskohteeseemme, josta Tuulikki oli meille tiedottanut tullessamme, ja joka sijaitsi Markuksen torilla museon kahvilassa. Kahvilaan mennessämme meidän tuli kulkea turvatarkastuksen läpi, jonka jälkeen pääsimme menemään kahvilaan. Siellä jo osa matkalle osallistujista oli jo odottelemassa, että saisivat antaa tarjoilijalle tilauksensa, liityimme seuraan ja nautimme siellä kahvit ja kahvileivät kuka mitäkkin siten tilasikin. Tuulikkikin liittyi hieman myöhemmin sitten seuraamme. Pian sitten sateen saattelemana lähdimme astelemaan Marcuksen torille, siihen asti sää olikin ollut meille suotuisa ja aurinko paistanut melko kirkkaalta taivaalta. Paluumatka alkoi venematalla sieltä sitten edelleen bussikuljetuksella kohti majapaikkaamme. Illallinen oli siirretty alkamaan klo 19.30 ja saavuttuamme majapaikkaamme ehdimme hieman levähtääkin.

Tiistai 12.5. RIVA DEL GARDA

Tiistaina meillä olikin omaa vapaata aikaa tutustua Riva del Gardan kaupunkiin ja Gardan järvialueeseen. Toinen ryhmä 18 henkilöä lähti omalla vuorollaan tutustumaan meidän eiliseen kohteeseen Venetsiaan. Nautittumme aamiaisen ja hieman aikaa levätyämme suuntasimme jalkaisin matkan kohti Riva del Gardan kaupungin keskustaa. Sää oli todella hyvä ja aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta. Menomatalla vastaan tulikin jo tuttavapariskunta ja vaihdoimme heidän kanssaan muutaman sanan matkanteosta ja matkakokemuksesta. Jatkoimme sitten matkaa ja päädyimme nauttimaan ennen satamaa "pienet jäätelöannokset" ja kahvit paikallisessa kahvilassa.

Nautittuamme jäätelöannokset ja kahvit jatkoimme matkaa satamaa kohti. Satamassa ihailimme maisemia ja Garda järveä, istuksimme siellä melko pitkähkön ajan.

Päätimme sitten lopulta lähteä kohti majapaikkaamme ja katsella jos menomatalla löytäisimme ilman ajanvarausta toimivaa parturia.

Menomatalla siinä istahdimme myös juttelemaan toisenkin samalla matkalla olevan pariskunnan kanssa, joihin yllättäen törmäsimme. Kävisimme myös yhdessä liikkeessä ostamassa pientä kotiin viemistä matkamuistoiksi Italian matkalta. Satuimme sitten huomaamaan, että matkan varrelle tosiaan osuisi parturi, jolle ei tarvinnut tehdä etukäteisvarausta ja puolisoni leikkautti hiuksensa ao. paikassa. Ammattitaitoinen parturi teki hyvää jälkeä, eikä hintakaan ollut päätähuimaavaa, vain 17 euroa. Sitten reippailimme hotellille.

Hotellille saavuttuamme päätin lähteä kokeilemaan hotellin uima-allasta puolisoni jäädessä iltapäiväunille. Vesi oli hieman kylmää, muttei kuitenkaan haitannut uimistani, sillä huomasin että iho pian siihen tottui. Muita uijia ei näkynyt olevan ja nautin yksin uimisesta. Virkistävä uimareissu. Sitten olikin jo melko pian illallisen aika, jonka jälkeen oli vielä varattu mahdollisuus osallistua ryhmällemme järjestettyyn karaokeen. Itse en jaksanut innostua laulamaan, kävisin vain hieman katsastamassa ja palasin sitten huoneeseemme katsomaan meneillään olevaa Eurovisio karsintaa, johon

Suomi osallistui. Ennen tulosten tuloa puolisonikin oli jo väsynyt karaokeen laulantaan ja palaillut huoneeseemme. Hyvin pärjättiin ja Suomi meni jatkoon. Sitten vain yönille, ajatusten harhaillessa jo seuraavan päivän suunnitelmissa.

Keskiviikko 13.5. VERONA

Lähdimme lisämaksulliselle retkelle Veronaan klo 8.30. Meitä oli matkassa mukana suurin osa matkalaisista, suurin piirtein. 30 henkilöä. Bussinkuljettajamme ajelutti meidät turvallisesti puolentoista tunnin bussimatkan päätyttyä kokemaan Veronan nähtävyyksiä. Veronahan on tunnetusti kuuluisa Romeosta ja Juuliasta. Kesäiset oopperajuhlat ja Romeon ja Julian traagisen rakkaustarinan kuvitellut tapahtumapaikat ovatkin kaupungin matkailuvaltteja historiallisen kaupunkikuvan sekä gladiaattorien taistelutantereen ohella. Saavuttuamme Areenalle kiertelimme muutaman hetken itsenäisesti, jonka aikana ehdimme puolisoni kanssa käydä Areenan lähistöllä olevassa kahvila/ravintolassa kahvilla ja pirttelöllä.

Sovitusti sitten siirryimme Areenan kohtaamispaikkaamme ja odotelimme pienen hetken opasta. Oppaan saavuttua saimme kukin korvakuulokkeet, joiden kautta Tuulikki sitten käänsi meille paikallisoppaan englanniksi kertomat tarinat Veronan historiasta ja kohteista, joihin tutustuimme. Teimme kohteessa pienen kävelykierroksen, jonka aikana saimme nähdä eri aikakausille kuuluvia rakennuksia, sukuhautoja, erilliset hallintokeskukset sekä myös näimme pilkahduksen kuuluisasta "parvekkeesta".

Aukion keskellä on suuri Danten patsas, jonka mukaan aukiota aina silloin tällöin edelleenkin kutsutaan.

Opaskierroksen päätyttyä meillä oli hieman omaa aikaa ennen takaisinlähtöä, niinpä suuntasimme puolisoni kanssa paikallisten ravintoloiden katsauskierrokselle ja päädyimme sitten Piazza Bran aukiolla aivan "Arenan" vieressä olevaan ravintolaan syömään "oikeaa italialaista pizzaa". Pizzat olivat todella hyviä ja nautimme aurinkoisesta säästä, ruuasta ja näkymistämme, kun seurasimme aukiolla olevia turisteja ja iloisia koululaisporukoita, jotka mitä ilmeisemmin olivat tulleet tutustumaan maansa kuuluisiin nähtävyyksiin.

Palasimme sitten aikataulun mukaisesti bussilla takaisin majoitukseemme. Tuulikilla olikin taas matkalla paljon asiaa ja "satuja" kerrottavana, niin kuin aina bussimatkoilla 😊.

Saavuttuamme hotellille päätimme puolisoni kanssa yhdessä vielä testata hotellimme uima-allasta. Uinnin jälkeen aloimme pakata tavaroita, sillä tulomatka hämmöttikin jo edessä. Paluumatkalle oli sovittu lähdettäväksi klo 3.45 yöllä.

Kävimme sitten viimeisen illan illallisella. Kiitimme illallisella Tuulikkia ja kiitoksena Reijo luovutti hänelle yhteisesti kerätyn "Tippikassan". Sattui olemaan myös allekirjoittaneen syntymäpäivä ja eikös matkaporukkamme kajauttanutkin yhdessä kuuluvasti minulle Paljon Onnea! Kiitos siitä kaikille! ❤️ 🎵 Samalla saimme hotellilta paluumatkalle aamiaiseväspaketit mukaamme. Totesimme puolisoni kanssa lomamatkan olleen hyvin järjestetty oppaineen, aterioineen sekä muiden järjestelyjen osalta. Koti-ikäväkäästään ei ollut tietoaakaan, kaikesta huolimatta oli mentävä unille ja laitettava herätys päälle, ettemme myöhästyisi paluumatkalle lähdöstä.

Torstai 14.5. paluumatka Lieksaan

Heräsimme ajoissa ja kiirehdimme sitten alas odottamaan bussia, joka kuljettaisi meidät Milanon lentokentälle. Odottelimme ensin sisällä ja sitten ulkona. Kaikki matkalaisemme olivat ajoissa ja valmiina lähtemään paluumatkalle.... Oli sattunut pieni väärinkäsitys aikataulujen suhteen eikä "äiti ja poika tiedotus ollut toiminutkaan" Jouduimme siksi odottelemaan bussia saapuvaksi. Bussi kuitenkin saapui Tuulikin puhelujen ja odottelumme jälkeen tarvittavan ajoissa. Lentokentällä tarvittaviin matkatavara tsekkauksiin ja turvatarkastuksiin oli varattava tarpeeksi aikaa, niinpä pidimme vain yhden pienen tauon menomatkan varrella olevalla autogrillillä. Saavuimme kentälle aikataulun mukaisesti. Lähtöselvitysten jälkeen odottelimme lennolle kuulutusta. Paluulento sujui hyvin Finnairin sinivalikoisin siivin ja olimme aikataulun mukaisesti klo 14:25 Helsinki-Vantaan lentokentällä. Matkalaukkujen saavuttua pakkasimme ne bussiparkissa odottavaan matkanjärjestäjänä toimineeseen Ykkösmatkojen kirkkaan keltaiseen bussiin, joka meitä jo siellä odotti. Kotimatkan viimeinen osuus kohti Lieksaa oli alkamassa. Tuulikki, matkaoppaamme kertoi suuntaavansa kotikaupunkiinsa Kuopioon odottelemaan seuraavalle opasmatkalle lähtöä. Hyvästelimme Tuulikin kiittäen häntä hyvästä opastuksesta ja huolenpidosta. Henkilökohtaisesti allekirjoittaneen mieleen on jäänyt Tuulikin todella hyvä historian ja paikallisten paikkojen tuntemus, "sadut", "varoittelut" ja hänen ihana tapansa muistuttaa "krääsästä" ja sen tarpeellisuudesta. Aloitimme matkan kotia kohti ja pysähdyksiä teimme sitten tarpeen mukaan muutamalla suomalaisella "Autogrillillä".

Kotiinpaluumatkalla Reijo kiitteli kaikkia, jotka olivat olleet mukana ja saimme eläkeläisjärjestönä myös erityiskiitokset Reijolan eläkkeensaajat r.y:ltä Eira Väänäseltä Joensuusta matkalla mukana olleiden puolesta matkan järjestämisestä ja toteuttamisesta. Matkalla olleet pudoteltiin sitten osa Joensuuhun ja Lieksaan tuloreitin varrelle. Allekirjoittanut jäi puolisonsa kanssa pois lähtöpaikastamme Mönnikkadulta. Bussiin jääneet toimiteltiin sitten ilmeisesti jo aiemmin sovittuihin kohteisiin.

Yhteenvetona voisin mainita, että matkanjohtajamme Reijo ja oppaamme Tuulikki ovat kiitoksensa ansainneet. Matkajärjestelyt sujuivat loistavasti, ihan pieniä juttuja huomioimatta. Suurempia onnettomuuksia tai sairastumisia ei tullut tietooni. Matkaseuralaisina Lieksan eläkkeensaajat ja muut matkalla olleet olivat luotettavaa ja hyvää seuraa.

Kukaan ei jäänyt missään vaiheessa kyydeistä ja käsittääkseni kaikki nauttivat luonnosta ja maisemista kuka pyöräillen, kävellen tai retkille osallistuen. Historialliset kohteet, Dolomiitit, Gardajärvi ja sen maisemat ja luonto ovat kaunista katseltavaa, on sitten missä päin tahansa Gardajärveä retkeilemässä.

Paljon jäi varmaan vielä kertomatta, ehkä tässä kuitenkin tärkeimmät!

Kertomuksen laati: Eine Pakarinen
Valokuvat: Eine Pakarinen ja Esa Pakarinen

